

Tässä on Tie

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

ISSN 1235-3477

Tiedotuslehti 1/2020

s. 3

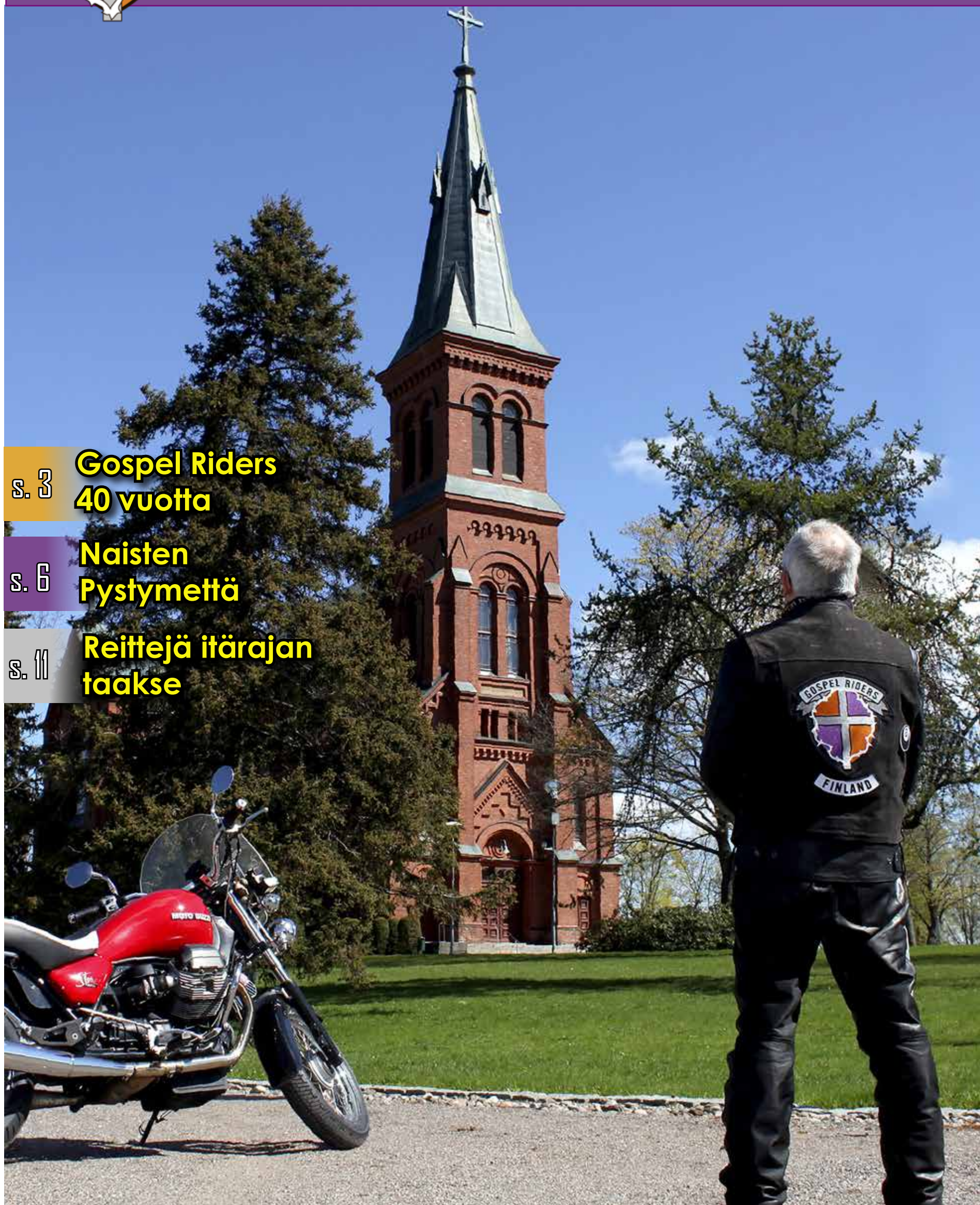
**Gospel Riders
40 vuotta**

s. 6

**Naisten
Pystymettä**

s. 11

**Reittejä itärajan
taakse**

Gospel Riders -moottoripyöräkerho on tullut keski-ikään, täyttää tänä vuonna 40. Ei sen ikäinen moottoripyöräkerho Suomessa mikään ainutlaatuinen ilmiö ole, muttei yleinenkään. Ei ehkä tarvitse puhua suorastaan ihmeestä, mutta voidaan puhua isosta asiasta. Kaikki näkyvä syntyy näkymättömästä. Jumala, joka "kutsuu olemattomat, ikään kuin ne olisivat" loi maailman ja kaiken olevaisen sanallaan. Ensin niitä ei ollut, ja sitten ne olivat. Vain Jumala pystyy tähän. Mutta ennen kuin mitään käytännöllistä tapahtui, Luojalla oli visio.

Kerrotaan, että kun yksi maailman Disney Worldeista avattiin muutama vuosi Walt Disneyn kuoleman jälkeen, paikalla ollut reportteri totesi: "Sääli, ettei Walt Disney ehtinyt nähdä tätä." Sii-

hen vastasi paikan johtaja: "Kyllä hän näki. Siksi tämä rakennettiin." Kaikki lähti myös GR-kerhon kohdalla siitä, että jollakin oli idea. Tässä tapauksessa se joku oli Jukka Parkkinen, joka on edelleen aktiivinen kerhon riveissä. Pohdittuaan asioita Jorma Kuitusen kanssa Jukka julkaisi vuonna 1980 "etsintäkuulutuksen", jonka tuloksena 12 hengen porukka — kuin Jeesusken opetuslasten joukko — päätti perustaa kerhon yhdistämään kristittyjä motoristeja. Tämän joukon ansiosta Jukan visio ei jäänyt tyhjäksi unelmoinniksi. Ryhmä pani töpinäksi ja teki jotakin. Sen jälkeen ovat sadat kristityt motoristit asettaneet olkansa taakan alle ja kantaneet kerhoa eteenpäin kukin omilla lahjoillaan ja omalla tavallaan.

Kun liityin GR-kerhoon, olin itse 40-vuotias. Olen siis ollut mukana yli puolet kerhon historiasta, 23 vuotta. Ostin tuolloin moottoripyörän aivan liian pitkän tauon jälkeen. En ollut ajanut 22 vuoteen metriäkään millään moottorikäyttöisellä kaksipyöräisellä.

Taustalla oli kolme moottoripyöräkesää nuoruusvuosina 1970-luvulla. Alun perin taisin saada kipinän moottoripyöräilyyn jo 1960-luvulla, kun pääsin muutaman kerran isoveljeni 250-kuutoisen Suzukin kyytiin. Voin millä vieläkin kuulla ja tuntea sielussani sen kaksi-

tahtikoneen käryn ja röpötyksen.

1990-luvulla pyöräkuume alkoi vallata minua uudelleen. Se kohosi pikkuhiljaa kolmen vuoden ajan. Kun sitten ostin keväällä 1997 kaveriltani 750-kuutoisen CB-Hondan, hän totesi sivumennen kuuluvansa

kristilliseen moottoripyöräkerhoon nimeltä Gospel Riders. "Minäkin liityin siihen", vastasin väliittömästi sen enempää ajattelematta.

Liityin myös, ja se oli hyvä päätös. Ilman sitä olisin tuhansia hienoja kokemuksia köyhempi ja minulta puuttuisi saadottain hyviä kavereita. Kilometrit ja kaverit ovat moottoripyöräilyn suola, ja välillä pippurikin. Eikä siinä vielä kaikki: saan ajella hänen kanssaan, joka loi elämän ja elämän ilon. Luoja muotoili maisemat, vuoret ja laaksot siten, että ihmiset ovat voineet rakentaa kaikkialle hienoja prätkäpätkiä. Niitä ajellessa on hienoa tietää, että hän tunsikin minut jo ennen syntymääni. Jeesusken kautta saan tuntea hänet henkilökohtaisesti. En tiedä mitään parempaa, joten suosittelen.

Puheenjohtajan terveiset

Mika Saarinen

Yksilö vai yhteisö

Ralli oli päättynyt, ja lähdimme paluumatkalle Suomea kohti. Pikkutiet kaartelivat lehvästöjen alla Tšekin tasavallasta Pohjois-Saksaan, ja iltaan mennessä matkaa oli taitettu ihan mukavasti. Aamulla jatkoimme kimpassa vielä Tanskaan, jonne Roy jäi tuttaviansa luokse kyläilemään. Minun matkani jatkui siis soolona. Otin siitä oman rytmini päälle: ajo – kahvit – ajo – tankkaus – ajo – välipala – ajo – tankkaus... ja illalla olin jo Tukholmassa. Teen ajoreissuja yleensä mieluiten yhdessä isomman tai pienemmän porukan kanssa. Yhdessä

tehdyt reissut ovat yhteistä kokemuspääomaa, ja niitä on mukava muistella yhdessä myöhemminkin. Olisikin ollut hauska ajaa Royn kanssa koko paluumatka. Toisaalta, ei siinä mitään, joskus on myös kiva ajaa ihan omalla rytmillään, tehdä asioita oman mielensä mukaan ja riippumattomana kenestäkään muusta.

Jotkut sanovatkin ajavansa mieluiten yksikseen. Ymmärrän hyvin yksin ajamiseen liittyvän mutkattomuuden, mutta silti minusta yksin ajava jää paljosta paitsi. Porukassa ajettaessa tulee tilanteita, joissa voin aut-

taa jotakuta toista, tai ehkä itse tarvitsen apua. Toisinaan – tai oikeastaan hyvin usein – minun tarvitsee huomioida jonkun erilaisia toiveita, odotuksia, tarpeita tai rajoitteita, tai ehkä vain erilaista tapaa käsitellä reissussa esiin tulevia tilanteita. Tai ehkä minulla on niitä erilaisuuksia,

joita toiset joutuvat huomioimaan. Joskus joudun huomaamaan, etten ehkä ollutkaan niin kasvanut ihmisenä kuin luulin.

Ehkä ajoreissu on kuin elämä pienoiskoossa. Elämässäkin meille tulee ajanjaksoja, jolloin voimme kantaa kaverin kuormaa. Toisinaan taas elämä vie varjoisten

ja viimaisten polkujen kautta, ja me itse tarvitsemme rinnalla kulkijaa. Silloin on hyvä, jos on ajokavereita, joiden kanssa on tehty jo sen verran yhteistä matkaa, että luottamus on syntynyt. Tässä pitkässä reissussa opettelemme ymmärtämään ja huomioimaan toinen toisiamme. Sa-

malla opimme näkemään omia erilaisuuksiamme; niin vahvuuksiamme kuin heikkouksiammekin. Ehkä opimme huomaamaan, miten hienoa on olla yhteisön jäsen – yhteisön, jossa opettelemme tekemään matkaa yhdessä.

Jorma Kuitunen

Uskova motoristi,
Kristityt Motoristit,
Gospel Riders.

Gospel Riders täyttää 40 vuotta

Olikohan se sattumaa vai johdatusta, että minusta tuli motoristi? Pikukupoikana, 1950-luvun alkupuoliskolla, pääsin isäni Ifan ja Jawan kyytiin. Muistikuvia asiasta minulla ei ole, mutta ehkä kiinnostukseni moottoripyöriin juontuu noilta ajoilta. Kuka tietää. Joka tapauksessa aloitin motoristiurani 15-vuotiaana kesäkuussa 1968, kun sain harjoitteluluvan Jawa-moottoripyörääni. Moottoripyörän ajokortin sain sinä päivänä, kun täytin 16 vuotta. Harjoitteluluvan säännöt olivat naurettavat: sain ajaa vain Mikkelissä ja enintään kolmeakymppiä. En ihan pysynyt sääntöjen puitteissa.

Sen jälkeen olen ajanut moottoripyörällä joka kesä 52 vuoden ajan, ja useana vuonna myös talvella. Moottoripyöriä minulla on ollut yli 50, ja kokoluokka on ollut viisikymppisestä 1300-kuutiiseen. Joukossa on ollut useampi skootteri sekä enduro-, sivuvaunu- ja museopyörä.

Viimeiset kymmenen vuotta olen ajellut kesät Suomessa ja talvet Thaimaassa, yhteensä jopa 20 000 kilometriä vuodessa. Herra on varjellut teillä, en ole joutunut onnettomuuksiin — paitsi mitä nyt talvisin joskus tupsahtanut lumihankeen ja saanut lumipesut. Motoristin psalmissa rukoillaankin varjelusta onnettomuudelta ja vaaralta ja ylistetään Herraa raikkaassa viimassa. Näin minäkin olen saanut tehdä.

Jorma Kuitunen (pipomies), Veikko Rantala ja Suzuki GR 1000 Windjammer.

Kerhon alkuvaiheita

Nuorena motoristina tapasin vain silloin tällöin toisen uskovan motoristin. Oli mukava ajella yhdessä. Tilanne muuttui, kun ystäväni Jukka Parkkinen kyseli, haluan olla mukana perustamassa kristillistä moottoripyöräkerhoa. Olin tuolloin Pukkilan Kantaleen koulun rehtori, ja Jukka kysyi koulua koostumispaikaksi.

Jukka kyseli lehti-ilmoituksilla kerhon perustamisesta kiinnostuneita kristittyjä motoristeja, ja yhteydenottoja tuli. Itsenäisyyspäivänä 1980 meitä oli kaksitoista motoristia koolla. Katsoimme filmin ruotsalaisista kristityistä motoris-

teista ja keskustelimme asiasta. Päätimme perustaa Kristityt motoristit-moottoripyöräkerhon. Yhteys henkilöiksi valitsimme Anneli ja Veikko Rantalaa. Veikko toimi puheenjohtajana ensimmäiset kahdeksan vuotta. Ensimmäinen kesäkokouksemme oli Partaharjun Partameeting. Myöhemmin tuli Emmauksen lenkki ja sittemmin Message of Joy eli MOJ-meeting. Vuonna 1988 Kristityt Motoristit-nimi vaihtui nimeksi Gospel Riders.

Selkeä perusidea

Aluksi Veikko lähetti kirjeitä ja kuulumisia kerhon jäsenille. Pian saimme joukkoomme nuoren motoristin ja toimittajan, Juhani Partasen. Hän alkoi toimittaa kerholehteä ja on tehnyt sitä vuosikymmenet. Monia motoristeja viehättää kerhomme hyvä henki ja kokoontumisemme päihitteetömyys. Yhteiskristillinen näkemys on ollut mottomme alusta asti. Emme ole asetelleet portteja uskoaan etsiville ja kyseleville motoristeille, vaan olemme hyväksyneet etsivät joukkoomme ja ohjanneet heitä taivaan tielle. Pienestä alusta huolimatta kerhomme on kasvanut laajalti tunnetuksi ja tunnustetuksi ker-

hoksi ja saanut olla viemässä ilosanomaa Hermostamme paitsi motoristien, myös muiden suomalaisten keskuuteen.

Rippikouluvierailut ja motoristikirkot

Syyskokouksessamme Tervonsalmessa 1980-luvulla ehdotin uudeksi työmuodoksi rippikouluvierailuja. Niitä olemme saaneet tehdä vuosien saatossa satoja. Seurakunnat ovat ottaneet kerhoon yhteyttä, ja mielellämme olemme lähteneet pienellä porukalla leireille kertomaan kerhostamme ja pyöristämme ja ennen kaikkea Vapah-tajastamme.

Kirkkoherra Marttinen Liedon seurakunnasta aloitti Suomessa motoristikirkkoperinteen 1980-luvun alussa. Olemme olleet Liedon motoristikirkoissa mukana alusta asti. Muistan, kun kerran rallitähti Ari Vatanen saapui paikalle helikopterilla kesken messun ja piti puheen meille motoristeille. Motoristikirkkoja on ke-säisin nykyään kymmeniä, ja ne ovat saaneet suuren suosion motoristien keskuudessa. Viimeisimpänä mainitsen Kiihtelysvaaran motoristikirkon palaneen kirkon raunioilla elokuussa 2019.

Aluejakoa ja ulkomaanyhteyksiä

Jo varhain heräsi ajatus alueosastojen perustamisesta, jotta voimme paremmin pitää yhteyttä keskenämme. Nykyään alueita on yli 20, ja jokaisella on omat vetäjänsä. Joillakin alueilla on omat kerhotilat, joissa kokoonnutaan viikoittain myös talvisin. Tiloissa on usein mahdollisuus maksua vastaan säilyttää ajokaluja. Itse olen saanut olla mukana Etelä- ja Pohjois-Savon aluetoiminnossa.

vuosi tuli yksi ryhmä lisää. Myös ruotsinkielinen ryhmä saatiin mukaan jossakin vaiheessa. Viimeisenä 7xSF-kesänä 2018 ajelimme seitsemänä ryhmänä eri puolilla Suomea. Itse sain olla mukana joka vuosi ainakin osan matkasta ja pari kertaa ryhmän vetäjänä.

Kesällä 2019 kiertue sai jatkoa nimellä Seitsemän kaupunkia. Vierailimme evankeliumin asioilla Järvenpäässä sekä Kemissä, Torniossa ja Haaparannassa. Toiminta jatkuu muissa kaupungeissa tulevina vuosina.

Jorma Kuitunen ja Jawa 175 vm. -62. Kuvattu 1968.

Viime vuosituhannen puolella aloitimme ryhmämatkat ensin Norjaan Pilgrimstreffeniin, jossa kävimme useana vuonna. Oman lukunsa ansaitsevat EMC Rallyt ympäri Eurooppaa, joissa olemme tavanneet muiden Euroopan maiden kristittyjä motoristeja. Suomessa olemme järjestäneet EMC-koostumisen kolme kertaa, kahdesti Keuruulla ja viimeksi vuonna 2015 Lohjalla.

Vuonna 2010 teimme kerhon 30-vuotisjuhla-reisun Israeliin. Veljeskerhomme toimivat Espanjassa ja Virossa.

7xSF ja Seitsemän kaupunkia

Uutta tuulta ja intoa evankelointiin toi 2010-luvulla Reijo Ruotsalainen 7xSF-kiertueiden muodossa. Seitsemänä kesänä peräkkäin ajelimme ympäri Suomea ja yhteistyössä seurakuntien kanssa kerroimme Herrastamme enimmäkseen ulkoilmatilaisuuksissa. Ensimmäisenä kesänä kiersi yksi ryhmä neljä viikkoa. Seuraavina vuosina aika rajattiin kolmeen viikkoon, ja joka

Kristitty motoristi – gospelrider

Ajaessani moottoripyörällä olen kokenut iloa ja rauhaa. Olen laulanut hengellisiä lauluja, muistellut Raamatun jakeita, rukoillut ystäväni puolesta ja ylistänyt Herrani. Olen kokenut luonnon kauneuden ympärilläni ja ollut kiitollinen elämästä ja moottoripyörästä. Tammi-kuussa 1987 paukkui pakkaneen yli 40 asteessa lähtiessäni töihin, ja joskus Aasiassa ajellessani lämpötila ollut yli 40 astetta. Lunta, räntää ja vettä on joskus tullut taivaan täydeltä, mutta auringonpaistettakin on riittänyt. Kaikesta kiitos Herraneni! Olen saanut olla vuosikymmenet mukana kristittyjen motoristien joukossa. Olen saanut satoja hyviä ystäviä kerhomme kautta. Enää en ole Suomea ja ulkomaita kiertelevä yksinäinen uskova motoristi, vaan kuulun suureen kristittyjen motoristien ja gospelridereiden joukkoon. Yhdessä saamme iloita harrastuksestamme ja uskostamme Jeesukseen. En voi olla kyllin kiitollinen saadesani kuulua tähän joukkoon, joka yhdessä haluaa kulkea Herran tietä alusta loppuun.

Gospel RIDERS

-moottoripyöräkerho ry

Toimituksen tiedot: Euroll Oy
Linnusperäntie 30, 67600 Kokkola,
eurolloy@gmail.com

Päätoimittaja: PeeTee Juntumaa
Mäkipellontie 2 C 8, 16900 Lammi
Puh. 041 430 3000,
peete.juntumaa@gospelriders.fi

Taitto / Mainosmyynti:
Reijo Ruotsalainen, Puh. 0400 562088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi

Paino: Botnia Print Oy / Kokkola

”Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen” — matka EMC Rallyyn

Pekka ”Vespa” Vesamäki

EMC Rally on Euroopan kristittyjen motoristikerhojen jokakesäinen kokoontuminen. Sen järjestävät eri maiden kerhot vuorotellen. Kesän 2019 tapahtuma oli Englannissa.

Olemme osallistuneet näihin tapahtumiin rakkaan vaimoni Päivin kanssa vuodesta 2011 lähtien joka kesä. Motoristien kuulee usein sanovan, että varsinaisen päämäärän lisäksi vähintään yhtä tärkeää moottoripyöräreissuilla on itse matka. Tämän allekirjoitan sataprosenttisesti. Niin monta toinen toistaan hienompaa seikkailua olemme näillä matkoilla kokeneet. Jokaisella reissulla olemme myös saaneet kokea toiseksi Jumalan lupauksen Raamatussa: ”Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen.”

Yllättävä käänne

Muutamana kesänä olemme matkanneet yhdessä ystäviemme Tapsan ja Pirjon kanssa, ja niin teimme nytkin. Lisäksi saimme joukkoomme viidenneksi yhden kerhomme motoristipastoreista, Seikun. Tapamme mukaan polkaisimme jokaisen

Seikkailu pian seikkailtu. Paluumatkalla Elbe-joen ylittävällä lautalla Vespa, Tapsa ja Pirjo

Saksaan ja edelleen Hollannin ja Belgian kautta Ranskaan, Calaisiin. Sieltä oli tarkoitus mennä junalla kanaalin yli Englannin puolelle.

Jo alkumatkasta saimme ensimmäisen osoituksen siitä, miten Jumala pitää huolta omistaan ja johdattaa ällistytävällä tarkkuudella tapahtumia silloinkin, kun itsestä näyttää, että kaikki menee mönkään. Göteborgissa, muutama kilometri ennen Kielin lautta, Seikku kaatui. Hän ei tehnyt ajovirhettä, pyörä vain lähti alta. Lopputulema oli, että Seikku joutui keskeyttämään matkansa. Tapsan ja Pirjon oli jäätävä autotamaan häntä Göteborgiin, sillä kun heidän piti lähteä kaatumispaikalta

Syy selvisi kotona

Seikku oli kovin ihmeissänsä siitä, miksi hänelle kävi niin. Hän oli kovasti odottanut tätä matkaa. Syy selvisi seuraavana päivänä kotona. Heti aamulla hän sai tietää, että hänen hoitokodissa olevan vaimonsa tila oli romahtanut niin, ettei mitään ollut enää tehtävissä. Nyt Seikku sai viettää vaimonsa vierellä tämän viimeiset päivät. Jumalan oli pysäyttävä

Yksi on joukosta poissa. Helmi varastettiin.

Hyvin menee, sanoo Seikku

Seikku niin selvällä tavalla, ettei hänellä ollut mahdollisuutta jatkaa matkaa. Seikku itse selvisi muutamalla mustelmalla, vaikka pyörä meni lunastuskuntoon. Pirjon pyöräkin oli saatu käyntiin, joten he pystyivät jatkamaan matkaa saattuaan Seikun lentokoneeseen.

Varkaat iskivät

Kun me neljä olimme lopulta päässeet Lontooseen, jossa oli tarkoitus majailta kolme päivää, saimme seuraavan

skootteria. Kun myönsin, hän osoitti eräälle kadulle ja sanoi, ”Ne oli karkaroita, ne meni tuonne päin”. Lähdin hänen osoittamaansa suuntaan ja näin poliisiauton. Aioin raportoida heille varkaudesta, mutta he olivatkin jo ihmettelämässä kapealle kujalle hylättyä Päivin pyörää. Varkaat eivät olleet saaneet sitä käyntiin.

Kaikki järjestyi

Saimme pyörän takaisin, joskin virtalukko ri-

laitettiin takaisin ajokuntoon. Lisäksi siihen vaihdettiin variaattorin kytkin, joka veteli viimeisiään ja olisi voinut jättää tielle. Matkaan lähtiessämme emme olleet edes tietoisia siitä ongelmasta.

Matkaamme mahtui muitakin hauskoja ja jännittäviäkin hetkiä, joiden ohella koimme Jumalan huolenpitoa. On hyvä tehdä matkaa, kun tietää, että mukana on taivaallinen matkanjohtaja ja varjelija, johon saamme turvautua.

Paivi ja Helmi perillä EMC rallyssa varkaudesta huolimatta

reissupäivän käyntiin yhteisellä rukouksella. Reittimme kulki Tukholman kautta Göteborgiin ja sieltä lautalla Kielesiin,

lautalle, Pirjon pyörä ei käynnistynytäkään. Ei edes työntämällä, vaikka syynä oli vain virtansa kadottanut akku.

osoituksen siitä, miten Jumala auttaa, kun sitä pyydämme. Vaimoni Päivin 300-kuutiainen skootteri varastettiin majapaikkamme edestä, kun olimme ehdittäneet olla paikalla vasta puoli tuntia. Poliisista ei vastattu vuokraisäntämme soittoyrityksiin.

Lähdin katselemaan ympärilleni, ja mensesäni rukoilin: ”Jeesus, auta. Mitä me teemme, jos Päivin pyörä on mennyttä?” Kun käännyin kulman ympäri, musta mies ikkunassa näki minut ja kysyi, etsinkö

Mitähän ensi kesän reissu EMC Rallyyn Ruottilun kilometrin päässä siin mahtaa tuoda tullessaan? oli skootterikorjaamo, jossa Päivin ”Helmi”

GOSPEL RIDERS

Kaikkille avoin päihtetön MOJ-KOKOONTUMISAJO Laukaassa, Kylpylähotelli Peurungassa!

Peurungantie 85, 41340 Laukaa
peurunka.fi
N 62°26' E 25°54'

MOJ 2020
Message Of Joy 3.-5.7.

www.gospelriders.fi

Vahinko kääntyi siunaukseksi

Anne Ahola ehti ajaa uudella Suzuki Banditillaan viime ajokaudella muun muassa Naisten pystymettä mukavuuksin -tapahtumaan Kouvolaan.

Sonja Hellén-Nieminen

Anne Aholan moottoripyöräinnostus alkoi kaiverin takaritsiltä.

Kyydissä olo tuntui hauskalta, ja halusin itse päästä kokeilemaan puikoissa oloa. Aloitin ajokoulun kesällä 2014, ja ajokortin sain marraskuussa aivan viime hetkellä ennen lumen tuloa, Anne aloittaa.

Hänen ensimmäinen moottoripyöränsä oli Honda CBF600. Hän ajoi Hondalla useita kesiä ja alkoi pikkuhiljaa pohtia pyörän vaihtamista vähän suurempaan.

Yllättävä pakkovaihto pyörälle

Viime vuoden kesäkuussa tapahtui kummiä. Oli Annen viimeinen työpäivä ennen lomien alkua. Ovikello soi, ja naapuri tuli kertomaan, että oli peruuttanut kumoon Annen pyörän taloyhtiön parkkipaikalla. Viikon päästä Annen oli tarkoitus lähteä pyöräreissulle Pohjois-Suomeen. Anne rukoili Jumalalta apua.

– Jos pyörä menee lunastukseen, anna minulle uusi isompi pyörä sivulaukuilla, mutta ei mielellään punaista, Anne kertoo.

Oikeanlaisen pyörän löytäminen viikon sisällä omin avuin tuntui täysin mahdolliselta.

Anne lähti Kari ja Hannele Häkkisen kanssa

katsomaan erästä sopivan tuntuista pyörää, mutta siinä ei ollut abs-jarruja.

– Eräs muu ystävä heitti, että olen tainnut unohtaa sen toivomuslistalta. Niinpä lisäsin lukkiutumattomat jarrut pikapikaa listalle. Etsintä jatkui, ja netistä löytyi muuten sopivan tuntuinen pyörä, mutta väri oli punainen. Mietin jo, pitäisikö antaa periksi, kun kaikki muut ominaisuudet kuitenkin täsmäivät, Anne jatkaa.

Heti seuraavana aamuna Anne ja Kari menivät liikkeeseen – todetakseen, että punainen pyörä oli myyty. He katselivat, löytyisikö liikkeestä mitään vastaavaa. Siellä oli kuin tarjottimella siniharmaa 1250-kuutioinen Suzuki Bandit.

– Pyörä oli isompi kuin olin ajatellut, mutta väri sama, josta haaveilin jo ensimmäistä pyörää hankkiessani. Siinä oli myös sivulaukut ja abs-jarrut, Anne kuvaillee.

Kuin ihmeen kautta hän sai viikon sisällä uuden pyörän ja pääsi reissulle

alkuperäisen suunnitelman mukaisesti. Vanha pyörä meni lunastukseen, ja vakuutukseen sisältyneen ylimääräisen lunastusturvan ansiosta uuden pyörän väliraha jäi pieneksi.

Tien päällä, Verkostossa ja Stärkassa

– Ajoin kesällä lähes 10 000 kilometriä, joista yli puolet uudella Banditillani. Kiersin muun muassa Saariston rengastien ja Puumalan saaristoreitin. Tein myös ensimmäisen ulkomaan moottoripyöräreissuni. Osallistuin Gospel Riders Estonian MOJ-kokoontumisajoon Viron Haapsalussa, Anne listaa.

Moottoripyöräilyn lisäksi hänen harrastuksiinsa kuuluu vapaaehtoistyö messuavustajana Verkosto-nimisessä seurakuntayhteisössä Helsingissä. Lisäksi Anne vieraillee säännöllisesti Sörnäisten vankilassa, jossa Verkosto järjestää Alfa-kursseja.

MOJ Meeting 2020 keskellä Suomea

Maisa & Original Sound

KUVA: EMMI VIRTANEN / BY EMMI

Gospel Riders -kerhon oma kaikille avoin koko perheen päihteen kokoonnaisajo MOJ Meeting järjestetään 3.-5.7.2020 kylpylähotelli Peurungassa Laukaassa noin 30 km Jyväskylästä pohjoiseen. Peurunka tarjoaa hyvät puitteet kokoonnaiselle.

Se on paikka, jossa olemme ihmisten ilmoilla, vaikka meille on varattu siellä omatkin kokoonnaisilat Peurunka Areenalta. Majoitusvaihtoehtoja on telttamajoituksesta rivitalo- ja ryhmähuoneiden kautta aina hotelliason majoitukseen. Aamupala ja kylpylän vapaa käyttö kuuluu telttamajoitusta lukuunottamatta huonehintaan. Varsinaista ilmoittautumista ei erikseen ole, mutta jokainen varaa majoituksensa itse Peurungon kylpylähotellin sivuston kautta. Ilmoittautumisen yhteydessä tulee käyttää alennuskoodia (Koodi tullaan ilmoittamaan myös kerhon nettisivulla), jotta saa alennuksen valitsemastaan majoitusvaihtoehdosta, ja järjestäjät tietävät osanottajien määrän.

Päiväkävijöiden ei tarvitse ilmoittautua, ja he voivat niin halutessaan ostaa ruokapaketin hotellin vastaanotosta. Viikonlopun ohjelma tarkentuu myöhemmin, mutta perinteiset ajelulenkit kuuluvat tietysti asiaan. Lisäksi kaikki Peurungon <https://peurunka.fi/> aktiiviteetit (kuntopolut, korsumuseo, kylpylä, erilaiset hoidot jne.) ovat MOJ-ohjelman lomassa käytettävissä (hoidot omalla kustannuksella). Musiikista vastaavat Maisa & Original Sound (<https://fi-fi.facebook.com/Maisa.Original.Sound/>) ja Gospel Brothers (<https://www.facebook.com/thegospelbrothers/>). Illan kokoukset pidetään Peurunka Areenalla.

Lisätietoja ja tarkennusta ohjelmaan tulee kerhon omien nettisivujen sivujen kautta www.gospelriders.fi

Peurungon verkkokaupan kautta voi siis tehdä majoitusvarauksia osoitteessa <https://booking.peurunka.fi/reserve> Varauuskoodi on ALL-MOTORISTIT.

Telttamajoitusta ei voi varata verkkokaupasta. Ruokailupaketteja ei voi varata verkkokaupparauksen yhteydessä, joten niistä varaajan tulisi olla erikseen yhteydessä hotelliin, peurunka@peurunka.fi tai puh. 020 751 6300. Tai sitten tehdä varaus soittamalla / sähköpostitse ja ilmoittaa samalla ruokailupaketti.

**-Kasvoille
-Koko vartalolle
-Imeytyy terveydeksi**

Sisältää runsaasti E-vitamiinia ja Omega3:ää.
Rikas mineraalikoostumus.

100% AITO LUONNONTUOTE JH-JOJOBAÖLJY

 puh. 0440114774 – www.esperienza.fi

Kun puutappi pelasti

PeeTee Juntumaa

Kesällä 2009 toteutimme toisen prätkäreissumme Norjan Lappiin. Seurueessamme oli kaksi pyöräkuntaa, minä ja vaimoni Anne sekä veljeni vaimoineen. Ajopeleinä molemmilla oli tankkimaalauksia lukuun ottamatta samantyyppiset Suzuki GSX1400 –pyörät. Varusteluissa oli eroja, mutta se, että laukusarjat rautoineen olivat identtiset, muodostui reissun aikana arvaamattoman tärkeäksi.

Ensimmäisinä reissupäivinä kaikki sujui hienosti. Tornionjokilaakson jälkeen tuli nähtyä muun muassa Kiiruna, Narvik ja Tromssa. Matka jatkui E6-tietä Skibotnista kohti Altaa upeissa maisemissa ja sopivassa säätilassa. Miltei katkeamaton autojono edessä ja takana ei helpottanut etenemistä, muttei estänytäkään. Muutamat muutkin näyttävät tykkävään Lapin maisemista, ja kun käytävissä on se yksi ainoa tie, jonoja syntyy.

Mitä ihmettä?

Sitten tapahtui jotain, jota en ensin ymmärtänyt. Luulin, että navakka sivutuuli vempottaa pyörää tavallista enemmän — kunnes kaarteessa tajusin, ettei Suzuki oikein

Vettä sateli, mutta tästä ei ollut enää pitkä matka Tromssaan. Olimme velipojan kanssa reissussa samantyyppisillä Suzuki GSX 1400 -nakumuskelipyörillä. Omani on jo mennyt kiertoon, mutta veljellä on Suitsansa edelleen toisena pyöränä.

haluaisi kääntyä normaalisti. Silloin välähti, että takarengas taitaa olla tyhjä. Se oli häijy tunne autojonon keskellä, kun pientareita ei käytännössä ollut, ja pyörä täydessä lastissa; vaimo kyydissä ja neljä laukkua täynnä tavaraa.

Varovasti kaarsin seuraavalle levikkeelle, jossa totesimme tilanteen sekä silmillämme että kevyellä potkaisulla. Kyllä, takakumi on täysin luttu. Syyllinen, noin kolme millinen pultti, kiilteli il-

keästi renkaan pinnassa. Päätelin nopeasti, ettei pulttia kannata irrottaa. Kaivoin satulan alta paikkauspullon, ravistin ja suhistin renkaaseen. Siinä vaiheessa velipoika

tyhjä, näin loivan alamaen päässä kaupan. Tyhjällä renkaalla rullasimme varovasti pihaan. Kaupalta löytyi sekä renkaantäyttöletku että paikkapulloja, hienoa!

Pultti takarengaassa katkaisi etenemisen E6-tiellä Skibotnin ja Altan välillä. Ensiapu tilanteeseen tuli yllättävällä tavalla, ja lopullisen paikkauksen ansiosta renkaan saattoi ajaa normaalin elinkaarensa loppuun.

palasi takaisin, kun oli hukannut minut taustapeilistä. Onneksemme rengas koveni taas paikkauspullon ansiosta. Lähdimme jatkamaan ja toivoimme, että jonkinlaisen ihmeen kaupalla reitille osuisi rengaskorjaamo.

Siinä tohinassa tulin nykyäisiksi irti renkaassa olleen pultin — mikä oli paha virhe. Kun täytin taas rengasta, ilma pihisi sitä mukaa ulos pultin tekemästä reiästä.

Mitäs nyt tehdään?

Oli perjantai-iltapäivä ja kaikki menossa kiinni. Kauppiaan mukaan aika lähellä, "niin ja niin monen" kilometrin päässä,

on rengaskorjaamo. Tyhjällä renkaalla ei kuitenkaan voinut nilkuttaa sinne asti.

Eri vaihtoehtoja punnitessamme mietimme myös uutta rengasta. Soitin tutulle korjaamopäällikölle Tom Valtoselle Lahden mp-serviceen ja kysyin tietoa lähimmästä rengasliikkeestä. "Sodankylässä olisi, sinne on ehkä viisi- ja puolisataa kilsaa", hän tuumasi. Ei paljon lohduttanut. Tomppa suhtautui asiakkaan huoleen kuitenkin asiaan kuuluvalla vakavuudella. "Kokeile mitä tahansa, vaikka puutappia", hän ehdotti.

Identtiset telineet

Mitäpä siinä muutaakaan osaisi. Kaupassa oli puukkoja ja pihalla pusikka. Hetken kuluttua tumppasin karkeapintaisen, kuorimattoman puutappin pultin reikään ja sujautin varatappin taskuun. Jännityksen vallassa täytin hitaasti rengasta, käskin kaikki sivuun ja odotin, että rengas ampuu puutappin kuusen latvaan millä hetkellä hyvänsä. Ei ampunut. Kevensimme pyöräni miniini irrottamalla kaikki

laukut. Varovasti lähdin ajamaan kohti korjaamo velipoika perässä Anne kyydissä. Sillä etapilla rukouselämäni elpyi nopeammin ja enemmän kuin aikoihin. "Taas meni kilometri, kiitos Jeesus!" Kauppiaan muisti ei taida olla hänen vahvin puolensa; mainitut kilometrit oli kerrottu ainakin kolmella ennen kuin odotettu korjaamo ilmaantui näkyviin. Se oli uskomattoman huojentava tunne. Puutappi oli kestänyt! En todellakaan ollut uskonut sitä.

Asentaja korjasi renkaan hetkessä "lakupötköllä" ja lysti maksoi 50 Norjan kruunua — euroissa vitosen. Sillä aikaa velipoika irrotti pyörästään laukut, lähti takaisin kaupalle hakemaan vaimoan ja minun laukkujani, jotka sopivat täysin hänen laukkurautoihinsa. Olipa hieno juttu, todella! Ehdimme Altaan sen verran ajoissa, että saimme syötyä hyvin paikallisessa ravitsemusliikkeessä. Loppumatka meni hyvin, ja kotona aloimme heti suunnitella uutta reissua. Kohti uusia kommelluksia!

Jälkikirjoitus

Paluumatkalla osallistimme Gospel Riders Laplandin ja Preacher MC:n järjestämään 70° North One Christ –tapahtumaan Posiolla Lapiosalmen leirikeskuksessa. Sekä tapahtuma että ympäristö olivat hienoita, ja viikonlopun tilaisuuksissa olivat äänessä muun muassa kaksi nyt jo edesmennytä motoristi- ja uskonveljeä. Toinen oli ex-prosenttikerholainen, Lahden taan-noisessa pizzeria-ammuskelussa luodin täpärästi välttänyt ja sittemmin uskoon tullut Vesku. Toinen oli Preacher MC:n silloinen bikerpastori Pasi Runonen. Rauha heidän muistolle.

NYT VUOSIHUOLTO EDULLISESTI!
ÖLJYT JA SUODATIN VAIHDETTUNA
ERIKOISHINTAAN 119 €

TÄYDELLISET KAUSIHUOLLOT JA
MÄÄRÄAIKAISHUOLLOT ALKAEN 199 €

VARAA NYT MYÖS KAUSISÄILYTYS
HINTAAN 199 €

VARAA AIKA:
WWW.SKOOTTERIHUOLTO.COM/
GOSPELRIDERS
TAI SOITA 045-1106 118

"Kokeile mitä tahansa"

Juuri kun tunsin, että takakumi alkaa taas olla

Paluu Halmstadiin — suuntana EMC 2020

Pertti Nieminen

Euroopan kristillisten moottoripyöräkerhojen kokoontuminen EMC Rally järjestetään tänä vuonna Halmstadissa Etelä-Ruotsissa 30.7.–2.8.2020. Tapahtuma on luonnollisesti avoin kaikille motoristeille.

Upea Gullbrannagårdens leirintäalue meren rannalla on sama paikka, jossa kävimme vaimoni Sonjan kanssa vuonna 2007, jolloin uskaltuimme ensimmäiselle ulkomaanreissullemme moottoripyörillä. Ensi kesän tapahtuman ohjelman lomassa kannattaa käydä katselemassa ja kuuntelemassa ison meren aaltoja.

Myöhemmin on pyörimme mittareihin kertynyt kymmeniä tuhansia kilometrejä. Pisimmät reissut ovat ulottuneet Israeliin ja Espanjaan saakka.

Eurooppaan ajellaan usein Ruotsin kautta posottamalla valtatie suoraan Tukholmasta Tanskaan tai Saksaan saakka. Me olemme yleensä varanneet aikaa enemmän ja nauttineet matkan varren mukavista kaupungeista ja nähtävyyksistä.

Palauttelin mieleeni muutamia itse kokeilemiamme tärppejä niille, jotka suunnittelevat reissua Halmstadiin.

EMC Rallyn komea sisääntuloportti Halmstadissa vuonna 2007.

Gränna

Mikäli reissu tehdään yhden pysähdyksen taktiikalla, Polkagris-makeisista tunnettu vanha matkailijoiden suosima Gränna on sopiva puolivälin etappi. Olemme majoittuneet reissuillemme usein teltassa camping-alueella, kahdesti kaupungin keskustan hotelleissa ja kerran Gyllene Uttern hotellissa valtatievarrella korkealla kalliolla kaupungin yläpuolella. Siellä kannattaa vähintään pysähtyä tauolle ja nauttia upeasta näkymästä Vättern-järvelle. Gyllene Uttern on Ruotsin vanhin moottorihotelli. Se perustettiin jo 1930-luvulla Tukholman ja Skånen välisen päätien puoliväliin

ensin autoilijoiden kahvilaksi ja vuonna 1933 hotelliksi.

Karlsborg

Vättern-järven toisella puolella on Karlsborg. Kaupungissa sijaitsee linna, joka perustettiin aikoinaan Ruotsin kuninkaan viimeiseksi puolustusasemaksi Tukholman valloittajien varalta. Linnan alueella toimii varuskunta, mutta sotilaallinen meno on ruotsalaisittain rentoa. Alueeseen pääsee tutustumaan vapaasti, ja ainakin viime käynnillämme linnoituksen sisäpihalta löytyi mukava kahvipaikka.

Karlsborg on myös veneilijöiden pysähdyspaikka. Se on osa Göta-kanavaa Itämereltä läpi Ruotsin. Jos aikaa on, kanavan sulkuihin Karlsborgin lähellä kannattaa tutustua.

Karlsborgiin voi ajaa pie-

Kalmarin ja Öölannin yhdistää kuuden kilometrin pituinen silta.

nempiä teitä ja kääntyä valtatieltä ensin kohti Katrineholmia (tie 57) ja jatkaa sitten tietä 52 aina valtatie E20:lle saakka. Sieltä voi sitten pudotella pienempiä teitä kohti Vätterniä. Reitillä pääsee välillä keskelle ruotsalaista luontoa. Parin vuoden takaisella reissullemme olimme päästä liiankin lähelle. Ilman kovaa jarrutusta olisimme ajaneet päin kauriita.

tyisesti kovalla tuulella yli kuuden kilometrin pituinen silta on moottoripyöräilijälle jopa hie-

Kalmar ja Öölannin saari

Kuka ajaisi moottoripyöräreissulla kohteeseen suorinta tietä? Kalmarin kaupunki osoittautui eräällä reissullemme Tanskan suuntaan mainioksi yöpymispaikaksi. Historiallinen keskusta tarjoaa paljon nähtävää ja mukavia ravintoloita. Kaupungin näkymiä hallitsee silta, joka yhdistää Ruotsin kuninkaallisten lomapaikkanaan suosiman Öölannin saaren mantereeseen. Eri-

man pelottava kokemus. Silta kantoi vuoteen 1998 saakka Euroopan pisimmän sillan titteliä, ja on edelleen yksi pisimmistä. Kalmarista voi jatkaa kohti Halmstadia Växjön kautta. Reitille osuu useita tunnettuja lasitehtaita. Kaikissa niissä on turisteille kahviloita, näyttelyitä ja tietenkin myymälöitä. Koska moottoripyörään ei mahdu paljon tuijaita, myymälät kannattaa ehkä jättää väliin ja piipahtaa esimerkiksi Orreforsin tehtaassa kahvilassa. Orreforsin kautta pääsee pienemmille teille kohti läntistä rannikkoa ja Halmstadia.

Ystad

Jos Kalmarista ei kiinnostu ajaa vieläköän suoraan kohteeseen, on Ystad hienon ajoreitin päässä. Erityisesti Wallander-dekkarisarjaa seuranneita kiinnostanee piipahtaa viehättävässä kylpyläkaupungissa. Ystadista Halmstadiin on mahdollista ajaa 190 kilometriä Skånen rannikkoa pohjoiseen. EMC Rallyn paikka osuu matkan varrelle juuri ennen Halmstadin kaupunkia.

Polkagris-makeiset keksittiin Grännassa.

Öölannissa kuuntelemassa Itämeren aaltoja.

HIETALAHTI JA POJAT OY

TOIMITTAA BETONISTA

- TEOLLISUUSHALLIT
- MAATALOUSELEMENTIT
- VÄESTÖNSUOJAELEMENTIT
- BROILERHALLIT
- ASUINRAKENNUKSET

Hietalahdentie 46, 69510 HALSUA

puh 06 860 5000 keskus
fax 06 860 5070
hp@halsua.fi
myynti@halsua.fi
www.hietalahtijapojat.fi

Tule mukaan mukavaan porukkaan Gospel Riders -moottoripyöräkerhoon!

www.gospelriders.fi/jaseneksi

Naisten pystymettä mukavuuksin vietti kymmenvuotisjuhlaa

Sonja Hellén-Nieminen

Naisten pystymettä mukavuuksin on Gospel Riders -kerhon naisten oma tapahtuma. Se järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 2009 Valkealan Suvirannassa. Aloite naisten omasta kokoontumisesta "met-sän keskellä, mutta kaikilla mukavuuksilla" tuli GR Kaakon naisilta. Muita naisten pystymettän paikkakuntia ovat olleet Turku, Hämeenkoski, Julkujärvi, Parikkala, Paimio, Eurajoki ja Hyvinkää.

Juhlaviikonloppu

Tänä juhluvuonna kokoonnuimme alkuajan tunnelmia muistellen Suvirantaan, joka on Kouvolan helluntaiseurakunnan leirikeskus. Viikonloppuun viettoon oli kokoonnutunut 23 leidiä eri puolilta Suomea. Yli puolet tulijoista saapui omalla moottoripyörällä. Pystymettän ohjelmaan on kuulunut Raamatun opetusta, Jumalan ylistystä laulun ja musiikin avulla, ulkoilua ja hauskanpitoa. Tärkeää on ollut yhdessäolo ja kokemusten jakaminen. Tänä vuonna sanaa jakoi valkealalainen Leena Vilkkö. Hän puhui muun muassa siitä, miten olemme kukin ainutlaatuisia yksilöitä Jumalan perheessä. Helposti itse usein aliarvioimme itseämme.

Komeat miestarjoilijat tarjoilivat illallisella paikallisia herkkuja.

Iloisia pystymettäläisiä Valkealan Suvirannassa.

Iltapäivän liikuntatuokion, päiväkahvien ja saunan jälkeen alkoi valmistautuminen juhlaillalliselle. Aiempina vuosina illanvieton kohokohta on ollut missikisat. Niitä on järjestetty ensimmäisestä vuodesta lähtien. Naisten pystymettän missikisoissa on saanut nauraa vatsansa kipeäksi persoonallisille missi-

kandidaateille. Missien nimet ovat kertoneet paljon. On ollut Miss Custom Dreamia, Kaitanien frouvaa, Miss Yömajaa, Belle Perhosta ja niin edelleen.

Tänä vuonna ohjelmassa ei ollut kisoja eikä tiukkaa äänestystä voittajasta. Missikisojen sijaan Kaakon naiset kehittivät uuden Miss Hang-around-tittelin. Sen ensimmäiseksi kantajaksi valittiin Raili Vento. Kriteereinä Railin palkitsemille olivat hänen ystävällisyytensä, huomavaisuutensa ja uskollinen tilaisuuksiin osallistuminen.

Monipuolista ja mieleenpainuvaa

Gaalaillassa pöytiin tarjoilivat paikallisia herkkuja, kuten Henkun lohta ja Kaakon paistia, komeat miestarjoilijat GR-liiveissään. Kaikki yksityiskohdat oli suunniteltu pieteetillä. Kerhon värit loistivat kakun koristelussa, servieteissä ja tarjoilijoiden ruseteissa. Gaalailalliselle oli kutsuttu myös kerhomme puheenjohtaja Mika Saarinen, joka kehui naisten pystymettän tunnelmaa välittömäksi ja leikkisäksi.

- Iloitsen yhteydestä ja

Jukka Parkkinen viihdytti vihellys- ja breakdance-esityksin.

Lähtötunnelmissa pitkämatkaisimmat Leena Parikka Vaasasta (458 km) ja Minna Järvinen Eurajolta (333 km).

Kaakon touhunaiset Sirpa Hallikas, Heljä Kuparinen, Anna-Maija Parkkinen, Leena Vilkkö, Meri Pakkanen ja Virve Varha.

rakkaudesta, joka täällä vallitsee, Mika sanoi. Hän kehui naisten tärkeää roolia kerhon tapahtumissa ja erityisherkkyyttä kierteilla ihmisten kohtaamisessa. Illan musiikkipuolesta vastasi kerhon perustajajäsen Jukka Parkkinen, jonka vihellysesityksistä saimme nauttia. Jukka heitti siinä sivussa parit breakdance-esityksetkin ja tanssitti Miss Hang-

aroundia. Illalla puhui myös GR Kaakon naisten edustaja Meri Pakkanen. Hän kertoi tilaisuuksien sisältäneen aina paljon iloa, naurua, ystävyyttä ja salaisuuksia sekä välillä kyöneleitä ja suruaikin. Sunnuntaina hyvässä säässä kotiin ajellessani mieli täyttyi ilosta. Taas oli kertynyt kivoja muistoja ja energiaa pitkää talvea varten.

HOTMOTOR.FI
TOURING BIKES

ISOT MOOTTORIPYÖRÄT
ETELÄ-POHJANMAALTA

www.hotmotor.fi

Pub. 050 327 3910 | janne.taka@hotmotor.fi
JT-LAITE OY YLISTARONTIE 17, 61400 YLISTARO

HOTMOTORshop
MOTORCYCLE EQUIPMENT

www.hotmotorshop.fi

VERKKOKAUPPA MISTÄ LÖYDÄT KAIKEN MITÄ TARVITSET!

Tarvike- ja varaosamyynti:
Puh. 045 858 6710 | markus.latvanen@hotmotor.fi

NIILO YLI-VAINION
Puhetta puhelimesta!

Rajattomalla puhepakettilla kuuntelet kaikki ilmaiseksi!
Ei siis mitään palvelumaksua!
Noin 80 kpl Niilon ja muiden puhetta. KOKEILE!

SOITA! 02-484 5718

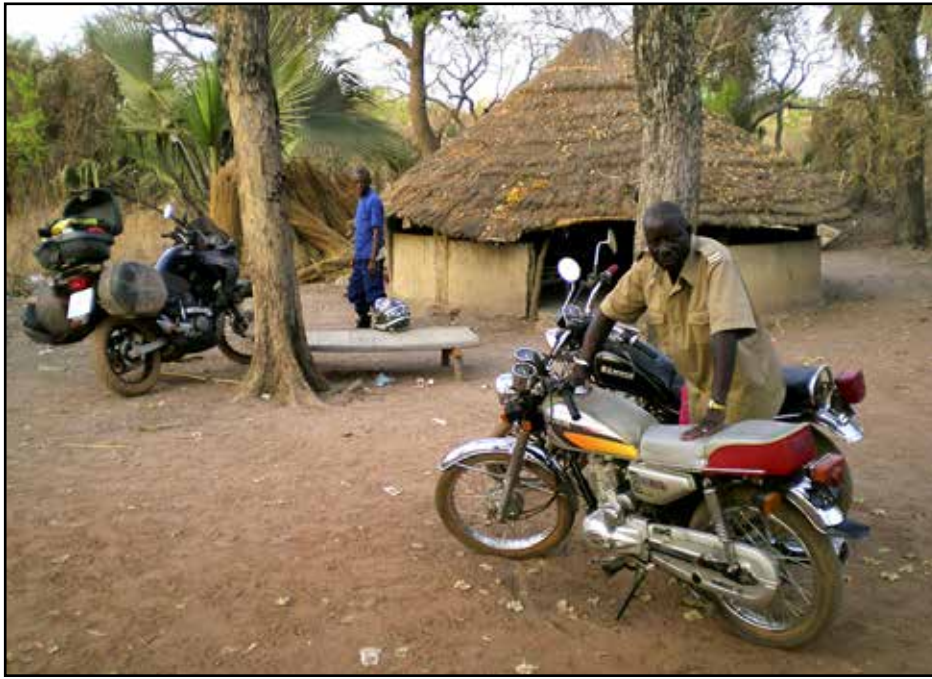

Korkeimman suojassa tiettömällä taipaleella

Teksti ja kuvat
Jouni Jaakkola

Oli huhtikuinen aamu Gambiassa vuonna 2009. Yksi elämäni ikimuistoisimmista retkistä oli alkamassa. Oli tullut aika kokeilla vaimolta 50-vuotislahjaksi saamaani Honda Transalpia. Yli kymmenen vuotta kestänyt työrupeama lähetyskentällä päättyisi pian, ja suunnitelmissa oli ajaa Hondalla Saharan läpi Eurooppaan. Tällä testimatalla jouduin Transalpini kanssa useita kertoja tilanteisiin, joissa ymmärsin tarvitsevani Taivaan Isän apua, ja sainkin sitä.

Ensimmäisen matkapäivän aikana olin edennyt eteläisen Senegalin läpi Guinean rajalle saakka. Tie kulki Niokolo-Koban luonnonpuiston tuntumassa. Kuiva kausi oli lopuillaan, ja lämpötila huiteli neljänkymmenen paikkeilla. Afrikassa pitkään asuneena olin kuitenkin tottunut kuumuuteen, ja ajoviima kuivasi hien. Siksi en huomannut juoda riittävästi. Kaiken lisäksi olin pakannut Hondan aivan väärin. Liika itsevarmuus yhdistettynä takapainoiseen kulkupeliin ja voimien vähenemiseen olivat jo aiheuttaneet parikin vaaratilannetta reikäasfaltilla ja upottavilla hiekkapätkillä. Toivottavasti jostakin Guinean rajakylästä löytyisi sopiva lepopaikka yöksi.

Guinean tulliaseman päällikkö; takana puun alla yösiijani.

Säkkipimeässä viidakon yössä

Niin ei käynyt. Aikani puskateilla harhailtuani löysin syrjäisen raja-aseman. Vartijat osoittautuivat todella korrup-toituneiksi, joten reitti eteenpäin avautui vasta puolen yön jälkeen. He toki antoivat viisaan neuvon yöpyä raja-asemalla, mutta turhautuneena päätin jatkaa matkaa. Se oli virhe. Edellisten sadekausien muotoilemaa ajouraa metsässä ei voinut parhaalla tahdollakaan kutsua tieksi. Ajoin hitaasti koukerrellen syvien urien välisellä penkereellä väistellen kiviä ja kuoppia. Yö oli pimeä ja tie ei-kenenkään-maan läpi autio. Hondan valokeila viisti välillä tietä, välillä tiheää metsää.

Lopulta tapahtui se väistämätön. Etupyörä tökkäsi esteeseen pehmeiden ajourien välisellä kovemmalla penkereellä, jalat eivät yltäneetkään maahan, ja niin olin pyörineni kyljelläni. Kömpiessäni pystyyn huomasin, kuinka voimaton olin. Huimasi ja oksennutti, eikä ajatuskaan enää luistanut nestehukan vuoksi. Väärään suuntaan kallellaan olevaa pyörää ei pystyyn saisi ennen kuin laukut sun muut tavarat olisi irrotettu. Yritin näyttää kännykällä valoa, mutta pahaksi onneksi nokialainen putosi vapisevasta kourastani maahan osien singotessa eri suuntiin. Hamuilin ympäriinsä säkkipimeässä yössä ja etsin kadonnutta akkua, turhaan.

Apu saapui putputtaen

Olin lopen uupunut. Päätin levätä hetken ja levitin makuupussini puiden alle. Makasin ja kuuntelin yön ääniä metsässä, kun yhtäkkiä päälleni alkoi tippua tahmeaa töhnää. Tajusin olevani eukalyptus-puun alla. Siirryin pikaisesti pois. Unen rajamailla huomasin monijalkaisten ötököiden ryömivän päälleni. Mielessä pyörivät Tarzan-elokuvien viidakon mönkijät ja isommatkin pedot. Häätistely tuntui toivottomalta, joten annoin periksi. Samassa mieleeni nousivat tutut Psalmin sanat: "Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu" (Ps. 23:1). Mieleni rauhoitui — kaikki oli Jumalan

hallinnassa. Jäin odotamaan, millaisen avun hän minulle järjestäisi.

Pian alkoi kuulua kevytmoottoripyörän nelitahtikoneen putputusta. Sillä liikkuneet fulanimiehet auttoivat nostamaan Hondan pystyyn, etsivät pudonneen kännykän akun ja antoivat vielä vettäkin. He tarjoutuivat oppaiksi, mutta minusta ei ollut vielä lähtijäksi. Miehiä huolestutti, sillä makuupaikka metsässä ei ollut turvallinen. Minua ei kuitenkaan pelottanut. "Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laakossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä

len?" (Ps. 8:4–5). Hetki oli kuin lahjaksi saatu.

Taas kuului lähestyvän nelitahtisen Honda-kopion putputus. Pysäytin öisen kulkijan ja tällä kertaa lähdin hänen peränsään. Matka eteni kävelyvauhtia. Vinossa maanneen pyörän jäähdytys-neste oli valunut vähiin, eikä kiehuvalle koneella oikein raaskinut ajaa kuin lyhyitä pyrähdyksiä. Aamuyöllä saavuimme Guinean raja-asemalle, joka muodostuu muutamasta pyöreästä savimajasta. Noilla leveyspiireillä virkamiehet tarvitsevat lahjuksia elääk-

Matkaanlähtö Gambiasta.

olet minun kanssani" (Ps. 23:4). Katselin puiden latvojen välissä säkenöivää uskomattoman kirkasta tähtitaivasta. Raamatun sanat nousivat mieleen kuin tarjottimella tuotaina: "Kun minä katselen sinun taivastasi, sinun sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet luonut, niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä hu-

seen, mutta hätätilanteessa ilmaista apua saavain. Miehet hakivat majasta palmunlehvistä kyhätyn vuoteen, jossa loppuyö sujui mukavasti taivasalla. Aamulla sai Hondakin vettä, ja ajo jatkui. Olin jo matkan ensimmäisenä päivänä kokenut todeksi Sanan lupaukset: "Hän virvoittaa minun sieluni. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden" (Ps. 23:3–4).

Senegalin ja Guinean rajamerkki.

Tyypillinen länsiafrikkalainen tie.

Luonnostaan hyvä olla.

Peurunka

📍 LÄHELLÄ
vain 20 min. Jyväskylästä!

VALU

SOLID DIGITAL FOUNDATION.

Kesämatka Brittein saarille

Kari Häkkinen

Syksyllä 2018 vietimme vaimoni kanssa jälleen useita iltoja kahviloissa suunnitellen tulevaa kesää ja moottoripyörämatkaa Euroopan kristittyjen motoristien tapaamiseen, EMC Rallyyn Englannin Eveshamiin. Nyt tilanne oli vain se, että minä olin jäänyt työttömäksi, ja olimme siksi joutuneet myymään pyörämme. Siispä veimme suunnitelmaamme aikaisempaakin enemmän ruokailen Jumalalle.

Heinäkuussa 2019 asiat olivat järjestyneet jälleen kerran. Olin saanut uuden työpaikan, ja saimme ostettua yksityiseltä takaisin entisen pyörämme, jonka olimme myyneet syksyllä liikkeesseen. Olimme valinneet reitin, jossa meille jäisi mahdollisimman paljon aikaa kiertää Brittein saaria. Menomatka vei yöautoilla Helsingin, Tukholman, Malmön ja Rotterdamin kautta Keski-Englantiin Kingston Upon Hulliin.

Rannikkoreittiä kohti Skotlantia

Lauttasatamasta sukselimme vasemmanpuoleiseen liikenteeseen

Skotlannin rajalla

tavoitteenamme saapua illaksi Skotlantiin ja Edinburghiin. Olimme valinneet maisemallisen rannikkoreitin. Mieleen jäi erityisesti kaunis Scarboroughhin kaupunki, kuten tietysti Skotlannin rajakin.

Neljäs matkapäivä oli tarpeellinen lepopäivä, ja sen vietimme Edinburghin nähtävyyksiin tutustuen. Kaupunki on kaunis, ja minulle jäi erityisesti mieleen vierailu museolaivaksi tehdyllä HMY Britannialla. Kuninkaalliset ovat matkustaneet hienosti!

Matkamme jatkui Loch Ness-järven pohjoispuolelle Invernessiin todella kauniiden ylänköreittien kautta. Pysähdyimme Balmoralin linnalla ja ta-

pasimme siellä liiveistä meidät bonganneen ausinin, jonka kanssa vietimme mukavan lounaan uskonelämän tarinoita vaihdellen.

Rankkasadetta ja rengasrikko

Invernessistä matkamme jatkui etelään Glasgowhun Loch Nessin ja kahden muun järven vieritse. Aikaisempina päivinä tien vierustoilla olleet rankkasadearoitukset "Yellow warning, heavy rain" pitivät paikkansa. Kovassa sateessa matkasta tuli lähinnä selviytymistästeilua. Puolessa matkassa sadevaatteet antautuivat, ja perillä ei päällä ollut yhtäkään kuivaa vaatetta. Kuivaus onnistui seuraavana päivänä hotellihuoneen tukankuivaimella, ja Glasgowta kiersimme katselemassa

sillä kertaa julkisilla kulkuneuvoilla. Mieleenpääntä oli vierailu Destiny-seurakunnassa, jonka ilmapiiri ja ystävällinen vastaanotto ei jättänyt kylmäksi.

Seuraavana päivänä emme päässeet vielä pitkälle, kun takarengas puhkesi. Matkantekijöinä olemme ns. "peukalo keskellä kämmentä" ja "Jumalan avulla selviämme"-tyyppejä. Minun ihmetellessäni tilannetta Hannele bongasi ison "skotti-karhun", joka tiesi, että lähellä on moottoripyöräkorjaamo. Hänen ystävällisellä avustuksellaan pyörä oli nopeasti pakussa, ja kohta oli takarengas paikattu. Suunniteltuun lauttaan emme ehtineet, mutta korjaamon emännän ystävällisellä avustuksella ja skottimurteella lippu vaihtui seuraavaan Belfastin-lauttaan.

"Laupiaat samarialaiset" ja puhjennut rengas

Narnia-puisto ja Aslan-leijona

Irlannin kautta EMC Rallyyn

Belfastissa vietimme jälleen lepopäivän. Tutustuimme Titanic-museoon ja meille rakkaan C.S. Lewisin Narnia-tarinoiden puistoon. Belfastista Dubliniin ajoimme jälleen maisemareittiä. Saavuimme perille ilta-päivällä, joten aikaa jäi keskustaan ja nähtävyyksiin tutustumiseen. Seuraava päivä vei jälleen pyörän selkään ihailemaan Irlannin ylänköjä sekä kaunista Killkennyyn kaupunkia.

Irlannista matka jatkui takaisin Englantiin ja Eveshamiin EMC Rallyyn. Tapasimme tuttuja motoristeja ja tutustuimme uusiin. Ajelimme heidän kanssaan ja vie-

timme muutenkin mukavaa aikaa. Jokavuotinen EMC Rally on kokemisen arvoinen!

Loppumatka sisälsi vielä käynnit Oxfordissa minulle tärkeässä RAF:n (Royal Air Force) museossa Lontoossa sekä vierailun meille tärkeään Alfa-kurssin kotiseurakuntaan Holy Trinity Bromptoniin. Päivä oli sunnuntai, ja matka Eveshamista Oxfordin ja Lontoon kautta Harwichiin ja lautalle onnistui ilman järkyttäviä ruuhkia. Siitä eteenpäin matka oli kuin tulomatkan toisinto. Mieleen jäivät lähinnä tauot ja ajoittain puutunut takamus. Viimeisenä iltana Helsingin lautalla aloimme jo keskustella seuraavan kesän matkasuunnitelmista.

Palvelevaa majoitusta Kokkolassa läpi vuoden!

★★★★★ DELUX HOME

Villa Romantica

Booking.com

airbnb

2hh parivuoteella
2hh kahdella erillisellä vuoteella
Koko talo 5:lle hengelle
sis. keittiön, saunan, olohuoneen
Ilmainen netti!

Motoristeille 10% alennus!

★★★★★ www.villaromantica.fi

Varaa majoitus Kokkolasta
puh. 0400 562088 (ReijoR)

L(T)uemme Gospel Riders -lehteä! Onnittelemme 40-vuotista!

Sonja ja Pertti Nieminen
Reijo Ruotsalainen
Veikko Vikman
Pentti Puputti
Ilpo Varha
Tuomo Pullinen - Luova Pohjola
Pertti Jyrinoja - Jyrinoja Consulting Oy
Päivi ja Marko Mazzei
Seppo Paldanius - Hotelli Aliisa
Seppo Ingberg
Alpo Toivola
Juha Mäenpää
Veli-Matti Manninen

Meiltä
LÄMPÖPUMPUT
kaikenlaisiin kohteisiin!

HÄMEEN MAALÄMPÖ
puh. 050-540 8228
info@hameenmaalampo.fi
www.hameenmaalampo.fi

GR
Enduro Tour 2020

LÄHDE SEIKKAILUUN!

Viikon mittainen enduromatka GR:n jäsenille Suomen luonnossa kesäkuun lopulla.

Ilm. Reijo Ruotsalainen
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi

Reittejä itärajan taakse

Tapio Kyllönen

Elokuisena torstai- aamuna suuntasin kohti Imatraa. Siellä kuuden motoristin oli määrä tavata matkalla kohti Venäjää. Minua kiinnostavat uudet seudut ja tiet, mutta tällä kertaa tunsin perhosia vatsanpohjassa. Minulla ei ollut mitään tietoa siitä, millaisia ja minkä kuntoisia teitä olisi tänään edessämme.

Vaihtelevia teitä kohti Käkisalmea

Kokemus on osoittanut, että Venäjän rajamuodollisuuksiin pitää varata tunti. Päivän ohjelmasta oli sovittu, että lounas syödään Venäjän puolella. Heti rajan jälkeisessä kylässä on kohtuutasoinen lounaspaikka, osoite on Ulitsa Pobedy 21, Svetogorsk. Tietojeni mukaan tiellä Svetosta Viipuriin on ollut koko kesän tietöitä. Me olimme kuitenkin menossa Kaukolan ja Käki-

Bensa maksaa Venäjällä 60–70 senttiä litralta, joten ainakaan polttoainekuluihin matka ei tyssää. Lisäksi tarjolla on aivan loistavia mutkateitä — paljon!

pitkään aikaan. Sateisena päivänä kokemus olisi varmasti ollut erilainen.

Kannaksen Karjala oli melko unelias, mutta soratiellä saimme silti ajaa silloin tällöin vastaantulvan auton pölypilven läpi. Lisäksi huoltoautomme pölykapselit ovat irtoilevaa sorttia. Muu-

limme nyt seuraavaa reittiä: Svetogorskista tietä 41K-184 Andreaan (Kamenogorsk), josta tietä 41K-185 Räisälään (Melnikovo), siitä tietä 41K-153 Kaukolaan ja edelleen tietä A121 Käkisalmeen. Tätä kautta matkaa kertyi 121 kilometriä, mutta suosittelen niille, joilla ei ole enskapyöriä, jatkamaan Melnikovosta eteenpäin tuota samaa 41K-185 tietä. Matkaa on 46 kilometriä enemmän, mutta pölyvä hiesutie on huonoa ja hidasta verrattuna jälkimmäisen reitin asfalttiin.

Ikäväkseni pistin merkille, että Räisälästä Käkisalmeen rakennetaan uutta pikatietä. Ikäväkseni siksi, että olemassa oleva vanha, erittäin mutkainen asfalttite on hyväkuntoinen ja myös

maaston mukaan ylös ja alas poukkoileva. Toivottavasti vanha tie jää vaihtoehtoiseksi reitiksi. Kun parkkeerasimme hotellin Kexholmin pihaan (Sovetskaya Street 18, Priozyorsk — suosittelin!), pyörät olivat paksum pölykerroksen peitossa. Onneksi hotellilta osoitettiin meille aamulla pesuvälineet ja paikka, jossa pestä pyörät.

Mutkareittejä Pietarista kotiin päin

Pesun jälkeen perjantai- aamuna tankkasimme pyörät ja suuntasimme Pietariin. Siellä parasta antia motoristille ovat viikonloppuiltojen koontumiset Nevan varrella, Talvipalatsin vastaisella rannalla. Siellä

tapaa satoja venäläis- motoristeja, joista iso osa puhuu nykyään myös englantia. Juttuun tulee, vaikkei venäjää osaisikaan. Edullisen majoituksen löytää Kelton opis-

Oli todella vaikea pitää kiinni säädetyistä yhdeksänkympin nopeusrajoituksesta. Reitin varrelle mahtui muutama taa- jama, muuten menimme keskellä korpea.

Viipurilaisella lastenkodilla valmistauduttiin seuraavana päivänä alkavaan kouluun. Myös lasten hiuksia leikkaamaan tulleet kampaajat saivat moottoripyöräkyttä.

Venäjällä kaikki sujuu lopulta

Takana on parikymmentä Venäjän-matkaa moottoripyörällä. Mitä olen näillä matkoilla oppinut? Ensinnäkin sen, että venäläiset ovat äärimmäisen ystävällisiä ja vieraanvaraisia. Toiseksi sen, että liikenne- kulttuuri on kymmenessä vuodessa kehittynyt huomasti.

Kaikkein tärkeintä minulle on ollut oppia ruokoilemaan aivan uudella tavalla: "Tapahtukoon sinun tahtosi!" Täällä läheskään kaikki asiat eivät toteudu niin kuin on suunniteltu, mutta kaikki mitä tapahtuu, on parasta juuri niin, kuin se toteutuu.

Isä V on tarpeen mukaan pappi tai moottoripyöräkerhon presidentti.

salmen suuntaan. Käännyimme Viipurin tieltä oikealle juuri ennen Vuoksen siltaa. Paikan nimi on Kamenogorsk. Siitä eteenpäin olisi ollut tiettyä aluetta.

Asfaltoitua tietä riitti Räisälään (Melnikovo) asti. Sen jälkeen edessä oli huonokuntoista ja pölyvää soratietä aina Kaukolaan (Sevastyanovo) saakka. Ajopäivämme oli aurinkoinen, eikä seudulla näyttänyt sataneen

taman kerran poimin irronneen pölykapselin mukaani, ja silti Käkisalmeella niitä oli jäljellä enää kaksi kappaletta neljästä.

Pölyvää hiesutietä pitkin perille

Pidimme tauon Kaukolan kirkolla ja illalla saavuimme päivän määränpäähän Käkisalmeelle (Priozyorsk). Noudatte-

SUOMEN REILUIN MP-KOULU!

autokoulu

SAFIIRI

Katso lisätietoja ja ilmoittaudu kurssille

autokoulusafiiri.fi

- Ilmalämpöpumput
- Ilma-vesilämpöpumput
- Maalämpöpumput
- Poistoilmalämpöpumput
- Lämmöntalteenotto LTO
- Aurinkolämpö
- Aurinkosähkö

Uusi mat.

Lämpöä jopa -35 C pakkasesta

Tilaa ilmainen esittely kotiisi!

Energiaa koko vuodeksi!

LÄHIENERGIAA

KYLMÄ- JA KUUMAHUOLTO

MATIKKA OY

KODINKONEHUOLTO

Myllyvainiontie 33, Lempäälä
vmatikka@kolumbus.fi, www.vmatikka.fi
Puh. 0400 628 870, 03 375 2484

25 VUODEN KOKEMUKSELLA

